

Creația lui Dumnezeu

Sabat după-amiază

Completați și memorați: „Cine asuprește pe sărac batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit cinstește pe Ziditorul său.” (Proverbele 14:31)

Ai încercat vreodată să creezi ceva, poate un obiect de artă, ceva realizat manual, poate un fel de mâncare sau ai inventat ceva, iar persoana căreia i l-ai dăruit a stricat sau respins darul tău? Dacă da, poate că înțelegi puțin din ce a simțit Dumnezeu când a creat această lume și a dat viață ființelor omenesti, doar ca apoi să vadă cum ceea ce a creat este distrus de păcat.

Biblia spune că lumea a fost creată cu grijă, că totul era „foarte bun”. În relatarea din Geneza 1 și 2, putem vedea ce a simțit Dumnezeu față de ceea ce crease. Acesta este contextul în care ar trebui să citim despre căderea omului în păcat din Geneza 3 și despre ce a fost în inima lui Dumnezeu când a mers la omul pe care îl crease.

Uluiitor, însă lumea noastră continuă să fie iubită de Dumnezeu, în ciuda mileniilor de păcat, violență, nedreptate și răzvrătire fățișă. Chiar mai uimitor este faptul că Dumnezeu a pus în acțiune planul Său pentru răscumpărarea și re-crearea lumii în care ne-a încredințat nouă, celor credincioși, o parte de îndeplinit în planurile Sale mărețe. Da, noi suntem destinatarii harului Său, dar, din acest har pe care l-am primit, ne-a fost dată și o lucrare pe care să o facem ca împreună-lucrători cu Domnul nostru. Ce responsabilitate solemnă și sfântă!

---

6 iulie – Ziua evanghelistului laic

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Duminică, 30 iunie Lumea creată, o licărire a slavei lui Dumnezeu

Această lume și tot ce are viață în ea, viața noastră și tot ce facem cu ea, viețile tuturor celor din jurul nostru și modul în care interacționăm cu ei, viața însăși și cât de bine este trăită – toate acestea încep cu Dumnezeu: „Căci în El avem viața, mișcarea și ființa” (Faptele 17:28).

Relatarea biblică începe așa: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (Geneza 1:1). Faptul că El a rostit un cuvânt și ce a spus a luat ființă ne îndreaptă atenția spre o putere și un proces pe care noi nu putem să le înțelegem.

Și totuși, Dumnezeu nu a creat de la distanță, ci a fost implicat personal, în special când l-a creat pe primul om (vezi Geneza 2:7).

1. Ce lucruri importante ne spune despre Dumnezeu relatarea despre crearea omului? Ce lucruri importante ne spune despre oameni?

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte Geneza 1:26-31 bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” Și Dumnezeu a zis: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.

S-a afirmat că putem afla multe despre Dumnezeu, privind lucrurile create de El și văzând în ele licăriri ale caracterului Creatorului. Dar putem vedea licăriri ale modului în care Dumnezeu a creat lumea și dacă examinăm înțelegerea pe care o avem cu privire la Dumnezeu. De exemplu, dacă El este un Dumnezeu al ordinii, e de așteptat să găsim ordine în creația Sa. Sau, dacă noi credem că este un Dumnezeu al creativității, nu ar trebui să fim surprinși când găsim nenumărate dovezi ale creativității Sale în lumea pe care a făcut-o.

Tot așa, noi credem că El este un Dumnezeu al relațiilor și vedem că relațiile sunt un element esențial în modul în care Dumnezeu a alcătuit lumea. El a creat fiecare element din această lume în relație cu celelalte. El a creat animalele în armonie relațională. El a creat ființele în relație cu El însuși, unele cu altele și cu restul creațiunii.

12 lar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde.” Și așa a fost. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.”Geneza 1:26-31

Deși, în multe aspecte, înțelegerea noastră despre Dumnezeu este limitată, ceea ce descoperim despre caracterul Său ar trebui să fie un indiciu despre cum ar trebui să fie lumea.

Poți înțelege lumea mai bine dacă o privești ca pe o reflectare a caracterului lui Dumnezeu, chiar și așa distrusă de păcat?

Luni, 1 iulie

O lume desăvârșită

Este ușor să ni se facă dor de Eden. Când citim scurta descriere a grădinii pe care Dumnezeu a creat-o ca să fie căminul primilor oameni, în inimile noastre se aprinde un licăr de dor. Poate nu înțelegem cum ar funcționa o astfel de lume, dar simțim că am vrea să experimentăm.

Se pare că Dumnezeu a avut un simțământ de satisfacție și desăvârșire: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune” (Geneza 1:31). Dumnezeu a creat ceva frumos, dar și funcțional. Designul era splendid, atât ca formă, cât și ca aspect practic. Era plin de viață și culoare, dar, totodată, nu îi lipsea nimic pentru ca viața să fie înfloritoare. De aceea, nu este surprinzător faptul că Dumnezeu S-a oprit să privească la lumea pe care El o făcuse și care era „foarte bună”.

2. Citește Geneza 1. Ce crezi că vrea să spună prin repetarea afirmației „iată că erau foarte bune”? (vers. 4,10,18,25 și 31)

„Dumnezeu a văzut că lumina era bună și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. Să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. Dumnezeu a făcut fielele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor.

Deși Biblia a fost scrisă după căderea omului în păcat, găsim în ea multe pasaje care vorbesc despre lucrurile minunate din natură, ca, de exemplu, Iov 38 – 41 și Psalmul 148. Să ținem cont că aceste pasaje nu descriu lumea de dinainte de căderea în păcat, așa cum era când a fost creată, ci folosesc timpul prezent când vorbesc despre

elemente din natură pentru care este încă evident acel calificativ inițial dat de Dumnezeu: „foarte bune”.

Și Domnul Isus a dat exemple din lumea naturală despre bunătatea și grija lui Dumnezeu (Matei 6:26,28-30), îndemnându-ne să ne încredem în El și să apreciem darurile simple și minunate din jurul nostru. **Dacă deschidem ochii și privim la minunile din natură, putem înțelege că suntem beneficiarii unor daruri minunate din partea Creatorului.** Ca răspuns, noi ar trebui ca, și în încercări, să fim recunoscători, mulțumitori și supuși față de Dătătorul vieții.

Ca adventiști de ziua a șaptea, care prețuiesc lumea creată de Dumnezeu și așteaptă Împărăția Sa, ar trebui să ne dăm seama că frumusețile, binele și bucuriile pe le vedem și le simțim în lume sunt licăriri din ceea ce a fost lumea noastră cândva și ce va fi din nou.

Ce apreciezi în mod special din minunile creației? În viața ta zilnică, cum îl poți cunoaște mai bine pe Domnul prin minunile lumii naturale?

Marți, 2 iulie

Administratori ai planetei Pământ

Conform Bibliei, Edenul și Pământul nou creat erau locuri pline de bogății, create pentru ca viața să înflorească și, în special, pentru desfătarea omului.

Dar Dumnezeu le-a dat primilor noștri părinți – și nouă, tuturor celor care am venit după ei – un rol în creațiunea Sa. Este evident – și nu doar din felul în care au fost creați – că Adam și Eva urmau să aibă un statut special în noua lume.

Prima misiune a lui Adam a fost să le dea nume tuturor animalelor și păsărilor (Geneza 2:19). Apoi a primit un alt rol, o binecuvântare din partea lui Dumnezeu: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ»” (Geneza 1:28).

3. Citește și compară Geneza 1:28 și 2:15. Cum ai caracteriza „fișa postului” pentru om într-o propoziție sau două?

“Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Cresteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice vietuitoare care se mișcă pe pământ.” Geneza 1:28

“Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească.” Geneza 2:15

Prea adesea în istoria creștină, textul din Geneza 1:28 a fost folosit de unii ca permisiune de a exploata lumea naturală, chiar până la punctul de a o distruge. Este evident că lumea a fost creată pentru viața, binele și desfătarea omului. Dar omul are o răspundere față de pământ – în cuvintele din Geneza 2:15, a de „a-l lucra și a-l păzi”.

Când vorbim despre administrare (isprăvnicie), primul nostru gând este la bani, dar prima poruncă din Biblie legată de aceasta este porunca de a îngriji pământul creat de Dumnezeu și încredințat nouă. Porunca dată lui Adam și Evei prevedea ca pământul să fie locuit de copiii lor și de generațiile viitoare. În planul inițial al lui Dumnezeu, lumea creată avea să continue să fie o sursă de viață, de bine și frumusețe pentru toate ființele, iar Adam și Eva aveau un rol major.

Pământul încă este al Domnului (Psalmii 24:1) și noi suntem chemați să fim buni administratori a tot ceea ce ne-a dat Dumnezeu. Iar într-o lume căzută, responsabilitatea noastră este și mai mare.

Ce înseamnă pentru tine să fii un administrator al pământului într-o lume căzută? Cum ar trebui să influențeze înțelegerea acestui lucru felul în care trăiești zi de zi?

Miercuri, 3 iulie

O lume distrusă

Un dar pe care Dumnezeu li l-a oferit lui Adam și Evei și nimănui altcuiva de pe pământ a fost libertatea morală. Ei erau ființe morale într-un sens în care plantele, animalele și copacii nu vor putea fi niciodată. Dumnezeu a prețuit această libertate morală atât de mult,

Încât a lăsat posibilitatea ca oamenii să aleagă neascultarea. Prin aceasta, El a riscat tot ce a creat pentru că a dorit să aibă cu oamenii o relație bazată pe dragoste și liberă alegere.

Dar acolo a existat și un distrugător (aceeași libertate morală o aveau și îngerii), care voia să submineze lumea desăvârșită pe care o crease Dumnezeu și, pentru aceasta, a încercat să se folosească de om. Vorbind prin șarpe, Diavolul a pus la îndoială faptul că Dumnezeu i-a dat omului tot ce era bun și de folos pentru el (Geneza 3:1-5). Pentru oameni, prima ispită a fost aceea de a râvni la mai mult decât a dat Dumnezeu, de a se îndoii de bunătatea Lui și de a se bizui pe ei înșiși.

Prin alegerea omului și prin fapta sa, relațiile pe care Dumnezeu le prevăzuse când l-a creat au fost distruse. Adam și Eva nu s-au mai bucurat de relația lor cu Creatorul ca la început (Geneza 3:8-10). Ei și-au dat seama imediat că erau goi și le-a fost rușine, dar s-au schimbat aproape ireparabil și relația lor unul cu celălalt, și relația lor cu tot ce crease Dumnezeu.

4. Ce ne spun următoarele versete despre schimbarea relațiilor dintre ființele umane și lumea naturală?

„Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.” Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: ‘Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarbă de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.” Geneza 3:16-19

Din cauza păcatului, viața este mult mai grea. Consecințele păcatului sunt reale și ne afectează pe noi și relațiile dintre noi, pentru că ne-am îndepărtat de Dumnezeu, Creatorul nostru. Famiiliile ne sunt afectate în multe feluri și relațiile cu alții sunt adesea problematice. Uneori, ne luptăm cu mediul natural și cu lumea în care trăim. În viața noastră și în natură se vede distrugerea adusă de păcat.

Dar lumea nu a fost creată așa de Dumnezeu. „Blestemele” din Geneza 3 vin odată cu făgăduința că Dumnezeu va face posibilă recrearea lumii noastre și va repara relațiile distruse de păcat. Deși

continuăm să luptăm contra păcatului și a efectelor sale în viața noastră, suntem chemați să păstrăm tot ce a creat Dumnezeu bun în lume și să încercăm să trăim după planul Său.

Joi, 4 iulie

Omenirea, o rețea complexă

Imediat după apariția păcatului, lumea a început să se degradeze tot mai mult. Declanșată de gelozie, neînțelegere și mânie, prima crimă a fost între doi frați. Când Dumnezeu l-a întrebat pe Cain despre păcatul lui, răspunsul său a fost ironic și retoric – „Sunt eu păzitorul fratelui meu?” (Geneza 4:9) –, însă în întrebarea lui Dumnezeu exista răspunsul: „Da, cu siguranță, tu ești păzitorul fratelui tău.”

5. Ce se sugerează în următoarea afirmație? Ce ne spune despre relația cu ceilalți oameni?

Proverbele 22:2 “Bogatul și săracul se întâlnesc: Domnul i-a făcut și pe unul, și pe altul.” Proverbele 22:2

Cei pe care îi întâlnim sunt ființe create de Dumnezeu, făcute după chipul Lui și parte din rețeaua de relații care ne leagă pe toți în creațiunea lui Dumnezeu, așa divizată și distrusă cum este în prezent. „Noi toți suntem în legătură unii cu alții în țesătura rasei umane. Răul care lovește oricare parte a marii frățietăți umane aduce primejdia pentru toți.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 345. Fie că ne place sau nu, din cauza acestei legături comune, toți avem o responsabilitate dată de Dumnezeu față de El și față de ceilalți (Matei 22:37-39).

În Biblie se afirmă în mod repetat că Dumnezeu este Creatorul nostru. Acesta este unul dintre motivele pentru care ne aducem aminte de Sabat (Exodul 20:11) și ne închinăm lui Dumnezeu în vremea sfârșitului (Apocalipsa 14:7). Totodată, este motivul primordial pentru a ne îngriji de ceilalți și a ne ocupa de cei dezavantajați.

Cu toții suntem strânși laolaltă prin legătura originii noastre comune – Dumnezeu. „Cine asuprește pe sărac batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit cinstește pe Ziditorul său” (Proverbele 14:31). Oare ar putea fi mai clară această legătură?

Fiind Creatorul nostru, Dumnezeu are drepturi asupra vieții noastre; suntem datori să Îi aducem închinare, să-I slujim și să avem grijă de semenii noștri. Oricât de dificilă, de frustrantă sau supărătoare ar fi uneori această misiune, noi chiar suntem „păzitorii” fraților noștri.

De ce crezi că cerințele lui Dumnezeu, în calitatea Sa de Creator sunt o temă care apare atât de frecvent în Biblie? De ce este important acest lucru și cum ar trebui să influențeze modul în care ne purtăm cu ceilalți?

Vineri, 5 iulie

Un gând de încheiere

Orice manifestare a puterii creatoare este o expresie a iubirii nemărginite. Suveranitatea lui Dumnezeu implică deplina binecuvântare a tuturor ființelor create.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 19

„Dacă oamenii și-ar face datoria ca ispravnici ai bunurilor Domnului lor nu ar exista plâns pentru pâine, nimeni nu ar suferi lipsă, nimeni nu ar fi gol și în nevoie. Necredințioșia oamenilor aduce starea de suferință în care este cufundată omenirea. ... Dumnezeu i-a făcut pe oameni ispravnicii Lui și nu trebuie învinuit de suferințele, nenorocirea, goliciunea și lipsurile omenirii. Domnul a asigurat provizii suficiente pentru toți.” – Ellen G. White, *Lucrarea de binefacere*, p. 16.

Rezumat: Dumnezeu a creat o lume desăvârșită și le-a încredințat oamenilor, pe care i-a creat după chipul Său, lucrarea de a „păzi și îngriji” ceea ce El crease. Deși păcatul a distrus relațiile pe care Dumnezeu le-a avut în vedere de la început pentru noi, totuși avem

misiunea de a administra ce a creat Dumnezeu pe pământ și de a ne îngriji de semenii noștri. Un mod de a-L onora pe Dumnezeul nostru Creator este să ne aducem la îndeplinire lucrarea încredințată de El.

Studiu suplimentar: *Patriarhi și profeți*, capitolul 2, „Creațiunea”.

BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE* – STUDIU LA RÂND¹

Biblia: 1 Samuel 17–23

1. Ce anume a văzut și a înțeles Saul?
_____
2. Despre care dintre doi prieteni scrie că se prăpădea plângând?
_____
3. Ce sfat i-a dat prorocul Gad lui David?
_____
4. Ce s-a întâmplat când Saul și oamenii lui îi înconjuraseră pe David și pe oamenii săi?
_____

***Evangelizare*, subcapitolul „Umbra unei pedepse iminente”**

5. Cine au fost neglijați fără milă?
_____

¹ Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și scrierilor lui Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.

PRIVIRE GENERALĂ

Minunile și capacitatea de a ne uimi sunt esențiale pentru o viață deplină. Când citim relatarea creațiunii din Geneza, capitolele 1 și 2, suntem captivați văzând cum Dumnezeu, printr-un cuvânt, creează lumea. Apoi vedem cum îl creează pe om cu propriile mâini și îi face pe bărbat și pe femeie după chipul Său. Rămânem uimiți de misterul creațiunii. Asemenea psalmistului, și noi declarăm: „Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale –, luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: «Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?»” (Psalmii 8:3,4).

În acest studiu contemplăm cu respect și admirație caracterul Creatorului și vom aprecia creațiunea Sa încheiată. Totodată, plângem văzând urmările ruperii relației noastre cu Dumnezeu și cu natura. Acest studiu ne îndeamnă să fim buni administratori ai lucrării lui Dumnezeu, chemându-ne la o viață de iubire, compasiune și responsabilitate în această lume stricată.

Obiectivul instructorului. Când predai studiul din această săptămână, explorează modul în care aprecierea noastră pentru tot ce a creat Dumnezeu și chemarea de a ne îngriji de pământ și de tot ce este pe el ne influențează atitudinile și faptele.

COMENTARIU

Introducere

Sir Isaac Newton avea un prieten ateu. Deoarece nu credea în Dumnezeu, acest prieten a preferat să adopte ideea că universul a apărut la întâmplare. Într-o zi, când a venit în vizită la Newton, acesta i-a arătat o machetă a sistemului solar. Soarele, planetele și Luna erau toate la locurile lor. Dimensiunile sferelor planetare și cele ale Lunii erau bine proporționate și se învâneau în jurul Soarelui cu viteza corespunzătoare. Ateul a fost impresionat de această machetă. „E fascinant”, a spus el, „cine a făcut-o?” „Nimeni”, a spus Newton. „A apărut la întâmplare.” (Vezi *Ministry* 127.)

Pașaj biblic. Albert Einstein afirma: „Cine nu arde de dorința de a zăbovi în admirație și de a se opri absorbit de venerație este ca și

mort: ochii săi s-au închis.” (Vezi <https://www.brainyquote.com/quotes/quotes/a/alberteins121255.html>.) Strălucirea naturii indică foarte clar spre un Creator inteligent: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea” (Geneza 1:31).

Omenirea este parte a creațiunii perfecte a lui Dumnezeu (Geneza 1:31). Dumnezeu a spus: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră” (Geneza 1:26).

De discutat în grupă

- Ce înseamnă să fim creați după chipul lui Dumnezeu?

„Când Adam a ieșit din mâinile Creatorului, *era asemenea Lui, ca natură fizică, mintală și spirituală.*” – Ellen G. White, *Educație*, p. 15 (subl. aut.)

Chipul lui Dumnezeu în omenire îl vedem și în afirmația din Geneza 1:28: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul.»” Dumnezeu poate crea și l-a înzestrat pe om cu o măsură din această capacitate.

- Cum vă poate călăuzi Dumnezeu pe tine și biserica ta, pentru a reface chipul său în oamenii din sfera voastră de influență?

- Cât de bun este acel „foarte bun” al lui Dumnezeu? Dați exemple.

Iată unul: „Dacă Adam, la crearea sa, nu ar fi fost înzestrat cu de douăzeci de ori mai multă forță vitală decât au oamenii astăzi, rasa umană, cu obiceiurile actuale de a trăi, încalcând legile naturale, s-ar fi stins de pe pământ.” – Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 3, pp. 138–139

Adam și Eva nu au fost înzestrați doar cu o mare forță vitală. „Când a ieșit din mâna Creatorului, Adam a avut o înălțime nobilă și o simetrie uimitoare. El a fost *de două ori mai înalt* decât oamenii care trăiesc acum pe pământ și a fost bine proporționat.” – Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 34. Când Dumnezeu spune că tot ce a creat El este „foarte bun”, înseamnă că este FOARTE bun!

- Cum te-ai simți în prezența lui Adam – cineva care are de douăzeci de ori mai multă forță vitală decât avem noi astăzi. Cum ar fi să umbli alături de el?

- Comparați opera „foarte bună” a lui Dumnezeu și omenirea, care a fost creată după chipul Său, cu perspectiva evoluționistă în care omenirea este rezultatul ecuației: timp + materie + șansă.

• Cum influențează perspectiva evoluționistă modul în care îi privim pe oameni?

În starea noastră căzută, avem nevoie de „corectarea vederii”. Ar trebui să încercăm să îi vedem pe oameni așa cum îi vede Dumnezeu, ca pe niște ființe create după chipul Său (Geneza 1:26,27), chiar dacă toți suntem decăzuți și unii oameni poate nu arată sau nu acționează cum am vrea noi. Este important să îi privim pe oameni prin ochii iubirii și ai respectului – nu neapărat cum sunt acum, ci cum ar putea fi după ce Dumnezeu va lucra în viața lor pentru a-i restaura.

„Domnul este decepționat când poporul Său se subapreciază. El dorește ca moștenirea aleasă să se aprecieze după prețul pe care El l-a pus asupra lor. Dumnezeu i-a dorit, altfel nu L-ar fi trimis pe Fiul Său într-o misiune scump plătită pentru a-i răscumpăra.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 668

• De ce toți oamenii sunt valoroși? Care este diferența dintre mândrie și valoarea de sine în lumina faptului că Dumnezeu este Creatorul și Răscumpărătorul nostru? Cum influențează marea valoare a fiecărui om lucrarea bisericii tale?

Pasaj biblic. „Apoi, Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească ... peste tot pământul»” (Geneza 1:26). „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «... stăpâniți peste ... orice viețuitoare care se mișcă pe pământ»” (Geneza 1:28). „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în Grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească” (Geneza 2:15).

Stăpânirea, sau conducerea, exercitată asupra viețuitoarelor create de Dumnezeu și asupra pământului face parte din statutul omului de ființă creată după chipul lui Dumnezeu. Dumnezeu este Stăpânul (Psalmii 24:1) și Conducătorul pământului și noi suntem administratorii Lui, „ispravnici” peste pământ și viețuitoarele de pe el. În mod uimitor, Conducătorul i-a făcut pe oameni stăpânitori împreună cu El!

Fiecare om este legat nu doar de ceilalți oameni; toată creațiunea este interconectată. Însuși Dumnezeu este legat de ființele pe care le-a creat (Faptele 17:24-26). Gândește-te la asemănările prezentate în Scriptură între oameni și animale, legându-le unele de altele. Atât oamenii, cât și animalele (ființele vii):

- Sunt create de Dumnezeu din țărână [viețuitoarele pământului (Geneza 1:24,25; 2:19); oamenii (Geneza 2:7); păsările (vers. 19)]. (Deși în Biblie nu se specifică dacă viețuitoarele mării au fost create din țărână sau nu, viețuitoarele mării și păsările au fost create în aceeași zi: „Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune” (Geneza 1:21). Deci viețuitoarele mării au fost create fie *ex nihilo* (din nimic), fie din țărâna pământului. Deoarece și ele, la fel ca toate ființele vii de pe pământ, se întorc în pământ după ce mor, putem presupune că au fost create din țărână, deși creațiunea *ex nihilo* ar fi la fel de posibilă.)
- Au în ele suflare de viață (Geneza 2:7, Geneza 7:15).
- Au primit binecuvântarea lui Dumnezeu [viețuitoarele mării și păsările cerului; oamenii (Geneza 1:21,22,28)] și susținerea lui Dumnezeu [toate ființele vii (vers. 31)].
- La început li s-a dat o alimentație vegetariană [oamenii (Geneza 1:29); animalele de pe pământ; păsările cerului (Geneza 1:30)].
- Pot să ucidă [oamenii (Geneza 4:8); animalele sălbatice (Geneza 37:33; 2 Împărați 2:23, 24; Daniel 6:24); animalele domestice (Exodul 21:28-32); târâtoarele (Numeri 21:6)].
- Sunt incluse în legământul lui Dumnezeu (Geneza 9:12).
- Sunt beneficiare ale odihnei Sabatului [oameni; animale domestice (Exodul 20:10)].
- Sunt puse deoparte pentru Domnul, dacă sunt întâi născuți de parte bărbătească [oameni; animale domestice (Exodul 13:12, Numeri 3:13)].
- Li s-a poruncit să crească și să se înmulțească [viețuitoarele mării; păsările cerului (Geneza 1:22); oamenii (vers. 28)]. (Adaptat după Jo Ann Davidson, „Who Cares: Environmental Ethics and the Christian” în *The Adventist Review*, 25 iunie 2009, pp. 51–54.)

Cum se leagă convingerile tale religioase de cele legate de ecologie? Jo Ann Davidson afirma: „Trebuie să legăm teologia noastră de ecologia noastră.” Ce este inclus în isprăvnicia noastră față de „tot pământul”? Ce impact are grija față de mediu, față de tot ce a creat Dumnezeu, și ideea de a fi „păzitorul fratelui tău” (Geneza 4:9) asupra stilului tău de viață și

a lucrării tale? Cere-le membrilor grupei să împărtășească ce au făcut până acum cu privire la aceste adevăruri importante.

APLICAȚIA

Să nu uităm că scopul grupei Școlii de Sabat nu este doar de a sta confortabil și a avea o discuție frumoasă despre probleme istorice și teologice fascinante. În acest studiu, am văzut că păcatul a stricat relațiile pe care Dumnezeu le-a avut în vedere de la început pentru noi. Totuși noi încă avem rolul de ispravnici a tot ce a creat El și de păzitori ai fraților noștri. De aceea:

1. Observă și apreciază ce a mai rămas din lucrurile create de Dumnezeu despre care El a spus că sunt „foarte bune”. În această săptămână fă o plimbare în natură. Privește în jur și observă tot ce este „foarte bun”. Adu acasă o piatră frumoasă sau o scoică, o pană sau o frunză. Păstrează-o ca o amintire a faptului că ar trebui să apreciem mai mult creația lui Dumnezeu.
2. Data viitoare când vă veți implica (tu, cei din biserica ta) în a-i ajuta pe săraci, întreabă-te: „Ceea ce facem noi îi face pe oameni să devină dependenți de generozitatea noastră?” Cu alte cuvinte, serviciile pe care le oferim îi ajută pe săraci să treacă de la ajutorul oferit la dezvoltare individuală, să gândească un viitor mai bun și, în același timp, le inspiră un simțământ de răspundere, de „isprăvnicie”? Dezbateți răspunsul din următoarea perspectivă: Dacă ne limităm lucrarea la a oferi mâncare o dată pe săptămână și aceeași oameni vin de fiecare dată, lună de lună, an de an, timp de zece ani, noi, ca biserică, nu îi ajutăm pe cei săraci să înțeleagă sensul vieții lor și motivația ajutorului nostru. Gândiți-vă la oportunitățile paralele de misiune care dezvoltă aptitudini precum calcularea bugetului, alfabetizare, limbă, aptitudini vocaționale și altele, care să le ofere posibilități pentru o viață mai bună.